

Stopařka

Bylo pozdní letní odpoledne a vzduch se tetelil ustupujícím horkem. Lenka se u hodinu bezvšedně potcela po krajnici a snažila se stopnout auto. Když se vydávala na cestu, představovala si dva krásky tudy v proudu bez jakéhokoli vlivu člověka. Jejich idylu ji však velmi zřehy zmařila větrná lesň haví. V noci se neustále ozval nějaký šramot. Jehličky pšchalo. No prostě katastrofa. Ještě těstě, že tady tak brzy našla silnici. I když, jak se ukázalo, to takřakoví vřhra nebyla ž nikde nikdo. Lenka si povzdechla a plouřila se dšl. Najednou uslyřela zezadu nějaký zvuk. Snad to bude auto! Otořila se a po cestě si to k ně řinula břil? dodřvka.

řDalř? posranej den v tahu, ř ulevil si Milan. Nenř se co divit, ře nadřval. Vracel se totiř z celodennř dřiny, kterř ho střla hodně trpřlivosti. Jeho prřce vlastně ani nebyla třkř, jako spř ubřjejřcř. Dlouhř hodiny montovat jednu souřstku k druhř. To by unudilo i obyřejnřřř lidi neř byl on. Potřřsl hlavou, aby se zbavil podobnřch myřlenek. Alespoř navenek musř mřt sprřvnou řasřdu a navřc mu dali k dispozici tohle sluřebně auto. Co vřc by si vlastně mohl přřt. Sřm pro sebe se usmřla a jeřtř vřc se opřel do sedařky.

Vyjel ze zatřřky a nřhle před sebou na cestě spatřil dřvku jdoučř po krajnici silnice třhnoučř se odnikud nikam. Zvedla ruku. řTakře dalř? stopařka, ř pomyslel si. A ř teř si ji pořřdně prohlřdl. Batikovanř kalhoty a triřko samy řřkaly co bude jejich majitelka pravřřpodobně zař. Z dlouhřch svřtlřch vlasř ji pod řřznřmi řhly trřely vřtviřky a uvřdomil si, ře to, co ji vykukuje z kapsy, je hlava potkana. Když zastavil, vřiml si, ře stopařka mř pomřrně hezky tvarovanř obliřej. Třil se řřm dřl třm vřc. řKam chcete svřztř, ř zeptal se. řNejlepř? by bylo, kdybyste mř hodil do nejbliřřřho mřsta. Jř uř si pak nějak poradřm, ř odvřtila Lenka a omluvně se usmřla. řMyslela jsem, ře to nějak zvlřdnu sama, ale tady to je řplně mrtvř. Za celou hodinu jsem nikoho nepotkala. No vřřil byste tomuř? Milan se jen poušmřl. Samozřejmř ře by tomu vřřil, vřdyř prřvř proto se tu rozhodl bydlet. Mřsto toho vřak pouze odvřtil: řTak hroznř to tu nenř, ale jestli chcete, mřřu vřs hodit do Třnce. Mřm to při cestě. ř Lenka mu podřřkovala, řřastně se posadila do dodřvky a batoh hodila dozadu.

Po přřhodinovřm rozhovoru zjistila Lenka, ře Milan je velmi přřjemně spoletřk. Rozptýloval ji historkami ze svřho řivota a nenechal ji, aby se byř jen chvilinku nudila. Dozvřdřla se napřřklad, ře jeho teta z druhřho kolene mř doma obřvskř střdo kořek, o kterř se spoletřmi silami starř celř rodina. Jeden přřbřh vyplřval z druhřho a Lenka si byla jistř, ře by mohli pokrařovat do nekoneřna. Po chvilce Milan přřbrzdil a sjel na o pozněnř mřnř udrřovanou polně cestu. řKam jedemeř, ř zajřmala se trochu vystrařenř Lenka. řHlavně silnice se opravuje, a tak to musřme tudy objet. Neboj, bude to chvilice, ř odpovřdřl Milan. To ji řřsteřnř uklidnilo, ale střle ji uvnitř hořel nepatřně plamřnek strachu.

Cesta byla zarostlejš? a zarostlejš?. Vysokř stromy lemujčř cestu vrhaly řřm dřl třm delř? střny a ve vzduchu se vznřela vřnř přichřzejčřho veřera. Lenka se schoulila do sedařky. Přepadl ji nřhlř pocit strachu a beznadřje. Nedokřzala si to vysvřtlil, ale cřtila se opravdu strařnř. V celřm jejřm třle jakoby krouřily drobnř jehliřky, kterř ji bodaly do nervř a vysřlaly zprřvu, a ř si dř pozor. Ale prořř A na co? Auto zařalo zpomalovat a nakonec se řkytnutřm zastavilo. řProř zastavujemeř? zeptala se Lenka. řKoneřnř, ř usmřl se Milan. Vydřenř se po nřm ohlřdla a zařala lomcovat dveřmi. Nehnuly se. Otořila se na druhou stranu, ale neř stihla cokoli udřlat, uchopila ji jedna Milanova ruka za vlasy a druhř ji nacpala uspřvadlem napuřřnř hadr do pusy. Okamřitě se jř zatřmřlo před ořřima.

Rřna. Palřivř bolest ji projela břichem. Otevřela oři, ale musela je opřt kvřli trřznivř bodavřmu svřtlu zavřřt. Mhouřila oři. Pomalu si zařala zvykat na ostrř svřtlo a svřt zařal opřt pozvolna dostřvat barvy. řTrochu se vzpamatuj, a ř tř nemusřm znova kopat. Jedu pro kamarřdy, tak a ř tř tady najdu trochu probranou, ř zasmřl se Milan a odeřel z mřstnosti. Lence se pomalu vracelo vřdomř. Celř jř to přřpadalo jako řpatně sen. Přesnř ten, ze kterřho se chcete probudit a nikdy to nejde. Po tvřřřch jř střkaly horkř slzy. Byly to kapky strachu, beznadřje ale i hnřvu. Mřsto volřnř o pomoc zařala hlasitř plakat. V řivotě uř musela řelit mnoha obtřnřm situacřm, ale nikdy se nedostala do jakřkoli podobně. Co bude dřlat? Pokud tu zřstane, přřjde Milan s kamarřdy a co by se dřlo potom, si nechtřla ani domřřřlet. Musř utřct! Ztemnělř mřstnost ji ovřem k řřtku přřliř mořnostř nenabřzela. Holř podlaha, u jednř střny kavalec a nakonec přřr beden s haraburdřm, kterř byly vyrovnanř u druhř střny. Mřstnost vypadala jako řřst nějakřho srubu nebo chatky. Dřevřnř střny a v nich zasazena řzkř, zamřřovanř okna. řřdně mořnost řřtku.

Po chvilce se Lenka dala trochu dohromady a po kolenou se dobatolila a ř k bedněm. S rukama za řřdy je zařala prohrabřvat a hledala jakřkoli ostrř předmřt. Sykla bolestř. Nřco se ji zarylo do ruky. Otořila se a v mřsřřnřm svitu si prohlřdla svřj nřlez. Zahradně motyřka. Opřt se pustila do prohlědvřnř. Lenka zařřnala panikařit. Z krabice, kterř se nejdřřve zdřla třmřř bezedně, nejšpře nřkdo odstranil vřechny předmřty, kterř by snad mohly poslouřit k přeřezřnř provazu. Pomalu ztrřcela nadřji a zvedla hlavu ke svřtlu, kdyř tu si najednou uvřdomila. Okna! Vřdyř v nich mřře rozbřt sklo! Vzala motyřku, prostrřila ji skřz mřře a rozbila sklo na druhř straně. Nřkolik střepř se zachytilo na parapetu a ty opatřně vtřhla motyřkou dovnitř. Vzala si ten nejvřřř a zakřřnila ho mezi parkety. Koneřnř se zbavř pout.

Po nekoneřnř přřhodině, břhem kterř neustřle napjatě poslouchala, zda neuslyřř skřřpat kola dodřvky na přřjezdovř cestě, koneřnř spadly provazy z jejřch zakřvcenřch rukou. Uvřdomila si ale, ře jeřtř zdaleka nemř vyhrřno. Jak se dostane ven z domu? Dveře byly pevně zamřeně zvenřř a jině řnikovř cesta neexistovala. Najednou, jako řřna klavivem, z nř opadl veřkerř adrenalin, kterř ji drřel do tř doby na nohřch a schoulila se do rohu mřstnosti s hlavou v dlanřch. Novř slzy si zařaly vytvřřet svř cestřřky na jejřch tvřřřch a a vzlyky se jř otřřřsala hruř. Cřtila, ře uř je konec. Nemřře dřl. Celř jejř řivot se pro ni teř stal naprosto zbyteřnřm. V setkřnř s takovouto zkuřenostř prostř nemohl obřtřt.

Chmurně myřlenky a řnava ji donutily rezignovat. Polořila se na zřda s hlavou střle v dlanřch. Myřlenky na sebevřřdu kolem nř krouřily jako řernř vrřny. Nebude to tak lepřřř? Co jř vlastně zbřvř z řivota. Sundala ruce z obliřeje a pohlřdla vzhřru. Skřz střeřnř okno na nř dopadaly mřsřřnř papřsky. Střeřnř okno! No jistř. To nenř zamřřovanř. Pokud se k nřmu zvlřdne vyřkrřbat, bude snad moci utřct! Opřt vybuzeně se rozbřhla ke krabicřm a

zařala z nich vře vyhazovat. Poslřze je vyrovnala doprostřed domku a vylezla po nich ař ke střeře. Zkusila okno otevřřt. Nic. Zrezivřliř panty se prostř odmřřtaly pohnout. Vřř silou udeřřila do okna. Koneřnř se otevřřelo, ale Lenka se zakymřcela a skonřřila na zemi. Opřřt vyrovnala krabice a vyřřkrřbala se po nich k oknu. Protřřhla se jřřm a byla venku! Skutřřlela se na zem a rozbřřhla se pryřř, jak nejrychleji umřřla.

Uřř přřes dvřř hodiny se potřřcela ztemnřřim lesem. Ořři se jřř samovolnřř zavřřrally, ale Lenka se snařřila co nejdřřle udrřřet vzhřřru. Vřřdřřla, řře kařřdou chvřřli musřř narazit na nřřjakou silnici a tam uřř jřř snad nřřkdo pomřřře. Jenřře jřřt dřřl bylo řřřm dřřl třřřm třřřřř. Pomalu ztrřřcela vřřli prodřřrat se lesem. Uřř si chtřřla jen sednout a spřřt. Udřřlala dalřřř krok. Nřřhle vyřřla z lesnřř opony a na jejřř tvřřř dopadlo mřřsřřřnřř svřřtlo. Přřed sebou vidřřla rozsřřhlou planinu a kdesi v dřřlce řř silnice! Rozbřřhla se jako smyslřř zbavenřř. řřTeřř uřř se mi nic nestane!,řř pomyslela si. Břřhem chvilky přřekonala celou vzdřřlenost, a pak Lenka vzdychajřřce zastavila u krajnice. Sedla si na zem zhluboka oddechovala. Koneřnřř! Koneřnřř mřř zřřchranu na dosah. Teřř uřř zbřřvřř jen... Znenadřřnřř ji oslepilo svřřtlo přřijřřdřřjřřcřřho automobilu. Vyskořřřila na nohy, zařřala mřřvat rukama a křřiřřet: řřZastavte! Prosřřm, zastavte!řř Břřř! dodřřvka zařřala pomalu zpomalovat, ařř zastavila. řřTak tady třř mřřme,řř ozvalo se zevnitřř.

www.psanci.cz